

ระเบียบโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์
ว่าด้วยการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง

พ.ศ. ๒๕๔๔

ระเบียบ
มวส. ๓ / ๒๕๔๔

โดยที่เป็นการสมควรให้มีระเบียบว่าด้วยการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง อาศัยอำนาจตามความใน ข้อ ๔๓ วรรคสาม ของข้อบังคับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ว่าด้วยการบริหารงานบุคคล พ.ศ. ๒๕๔๓ คณะอนุกรรมการบริหารงานบุคคล ในการประชุมครั้งที่ ๓ / ๓ / ๒๕๔๔ เมื่อวันที่ ๒๘ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๔ จึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ ว่าด้วยการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง พ.ศ. ๒๕๔๔” เรียกโดยย่อว่า “ระเบียบ มวส. ๓ / ๒๕๔๔”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๔๔ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“โรงเรียน” หมายความว่า โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์

“ผู้อำนวยการ” หมายความว่า ผู้อำนวยการโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์

“เจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งปฏิบัติงานโดยได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างจากงบประมาณของโรงเรียน

ข้อ ๔ เจ้าหน้าที่ผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ตามข้อ ๔๒ แห่งข้อบังคับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ ว่าด้วยการบริหารงานบุคคล พ.ศ. ๒๕๔๓ และผู้อำนวยการเห็นว่าเป็นกรณีที่มีมูลให้แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนโดยไม่ชักช้า

ข้อ ๕ คณะกรรมการสอบสวนให้แต่งตั้งจากเจ้าหน้าที่ ซึ่งประกอบด้วยประธานกรรมการและกรรมการอีกอย่างน้อยสองคนเป็นกรรมการสอบสวน และให้มีเลขานุการหนึ่งคน เลขานุการจะเป็นกรรมการสอบสวนด้วยก็ได้

คณะกรรมการสอบสวนจะต้องมีผู้ได้รับปริญญาทางกฎหมาย หรือผู้มีประสบการณ์ด้านการดำเนินการทางวินัยเป็นกรรมการสอบสวนอย่างน้อยหนึ่งคน

ในกรณีที่จำเป็นเพื่อประโยชน์ในการสอบสวน จะแต่งตั้งจากบุคคลภายนอกที่ไม่ได้เป็นเจ้าของที่เข้าร่วมเป็นกรรมการสอบสวนด้วยก็ได้

ข้อ ๖ คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้มีรายละเอียดเกี่ยวกับชื่อและตำแหน่งของกรรมการสอบสวน ชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกสอบสวน กรณีที่ถูกกล่าวหา

ข้อ ๗ เมื่อมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ให้ส่งคำสั่งดังกล่าวให้คณะกรรมการสอบสวนและผู้ถูกกล่าวหาโดยไม่ชักช้า

เมื่อได้รับคำสั่งแต่งตั้งกรรมการสอบสวนให้ประธานกรรมการสอบสวน ลงนามรับทราบคำสั่งพร้อมระบุวันที่ ที่รับคำสั่งแล้วส่งคืนผู้แต่งตั้งทันที และให้ดำเนินการสอบสวนให้แล้วเสร็จภายใน ๔๕ วันนับแต่วันที่รับทราบคำสั่ง

หากมีความจำเป็น ไม่สามารถดำเนินการสอบสวนให้แล้วเสร็จตามวรรคสองได้ ให้ประธานกรรมการสอบสวนรีบรายงานต่อผู้อำนวยการถึงเหตุผลความจำเป็นนั้นและขอขยายเวลาการสอบสวนออกไปได้อีกไม่เกิน ๓๐ วัน

ข้อ ๘ ในการส่งคำสั่งแต่งตั้งกรรมการสอบสวนให้ผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบ ต้องให้ผู้ถูกกล่าวหาลงนามรับทราบพร้อมระบุวันที่ ที่รับทราบเป็นหลักฐาน พร้อมแจ้งผู้ถูกกล่าวหาว่าหากจะคัดค้านผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นประธานกรรมการหรือกรรมการให้ดำเนินการคัดค้านต่อผู้อำนวยการเป็นลายลักษณ์อักษรภายใน ๗ วัน นับแต่วันรับทราบคำสั่ง

หากผู้ถูกกล่าวหาไม่ยอมลงนามรับทราบคำสั่งแต่งตั้งกรรมการสอบสวน ให้ส่งคำสั่งดังกล่าวทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับโดยส่งไปยังภูมิลำเนาที่ปรากฏเป็นหลักฐานชัดเจนของโรงเรียน

การคัดค้านผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นประธานกรรมการหรือกรรมการ ให้คัดค้านได้ในเหตุผลดังต่อไปนี้เท่านั้น

- (๑) เป็นผู้ได้รับรู้เห็นเหตุการณ์ในขณะที่มีการกระทำที่ถูกกล่าวหาว่าผิดวินัยร้ายแรง
- (๒) เป็นผู้มิได้ประโยชน์ได้เสียในเรื่องที่ทำการสอบสวน
- (๓) เป็นผู้ที่มิได้เหตุโกรธเคืองกับผู้ถูกกล่าวหา
- (๔) เป็นคู่สมรส ญาติ ของผู้ถูกกล่าวหา

ข้อ ๕ การเปลี่ยนแปลงกรรมการสอบสวนทั้งคณะ หรือเพียงบางรายจากการคัดค้านของผู้ถูกกล่าวหา ตามข้อ ๔ วรรคสาม หรือไม่นั้น ให้เป็นดุลยพินิจของผู้อำนวยการ

หากผู้อำนวยการไม่เปลี่ยนกรรมการสอบสวนตามที่ผู้ถูกกล่าวหาร้องขอให้แจ้งต่อผู้ถูกกล่าวหาทราบภายในเจ็ดวัน นับแต่วันได้รับทราบการคัดค้าน และทำบันทึกแสดงผลของการไม่เปลี่ยนกรรมการสอบสวนมอบให้ประธานกรรมการสอบสวนเก็บรวบรวมไว้ในสำนวนการสอบสวนด้วย

หากผู้อำนวยการเปลี่ยนกรรมการสอบสวน ให้แจ้งต่อผู้ถูกกล่าวหาและกรรมการอื่น ๆ ทราบโดยเร็ว โดยการเปลี่ยนแปลงกรรมการสอบสวนไม่ส่งผลกระทบต่อกระบวนการสอบสวนที่ได้ดำเนินการไปแล้ว และไม่ส่งผลต่อช่วงเวลาการสอบสวนที่ได้กำหนดไว้ตามที่กำหนดในข้อ ๓ วรรคสอง และ วรรคสาม

ข้อ ๑๐ ในการประชุมกรรมการสอบสวนครั้งแรกหลังจากประธานกรรมการได้รับทราบคำสั่งแต่งตั้งกรรมการสอบสวน ตามข้อ ๓ วรรคสอง ให้ดำเนินการประชุมกรรมการสอบสวนเพื่อพิจารณาเรื่องที่ถูกกล่าวหาว่ามีข้อกล่าวหาอย่างไร เป็นความผิดวินัยร้ายแรงตามข้อใด มีองค์ประกอบความผิดอย่างไร แล้วตั้งเป็นข้อกล่าวหาเพื่อแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ

ในการแจ้งข้อกล่าวหา ให้กรรมการสอบสวนเรียกผู้ถูกกล่าวหามาเพื่อแจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาที่ปรากฏตามเรื่องที่ถูกกล่าวหาให้ทราบ โดยแจ้งระเบียบโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ว่าด้วยการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง พ.ศ. ๒๕๔๔ ให้ทราบพร้อมแล้วด้วยว่ากรณีใดเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ตามข้อใด แห่งข้อบังคับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ ว่าด้วยการบริหารงานบุคคล พ.ศ. ๒๕๔๓ รวมทั้งแจ้งให้ทราบด้วยว่าในการสอบสวนนี้ผู้ถูกกล่าวหาจะมีสิทธิที่จะได้รับแจ้งสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา และมีสิทธิที่จะให้ถ้อยคำหรือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา ตลอดจนอ้างพยานหลักฐานหรือนำพยานหลักฐานมาสู้แก้ข้อกล่าวหา จากนั้นให้ถามผู้ถูกกล่าวหาว่าจะรับหรือปฏิเสธ ถ้ารับสารภาพจะยุติการสอบสวนก็ได้ แต่ถ้าปฏิเสธให้ดำเนินการสอบสวนต่อไป

กรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาสารภาพ ให้คณะกรรมการสอบสวนบันทึกถ้อยคำรับสารภาพรวมทั้งสาเหตุของการกระทำผิดไว้

กรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาปฏิเสธ ผู้ถูกกล่าวหาสามารถให้ถ้อยคำหรือนำสู้แก้ข้อกล่าวหาหรืออ้างพยานหรือหลักฐานเข้าหักล้างข้อกล่าวหาได้

ในการประชุมคณะกรรมการสอบสวนให้องค์ประชุมประกอบด้วยกรรมการสอบสวนไม่น้อยกว่า ๒ คน หรือ ๒ ใน ๓ ของคณะกรรมการสอบสวนทั้งหมด

ข้อ ๑๑ ถ้าผู้ถูกกล่าวหาไม่มารับทราบข้อกล่าวหา ให้ส่งบันทึกแจ้งข้อกล่าวหาทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปยังภูมิลำเนาที่ปรากฏเป็นหลักฐานชัดเจนของโรงเรียน

ข้อ ๑๒ ในการสอบสวน คณะกรรมการสอบสวนต้องสอบสวนพยานบุคคลและรวบรวมพยานเอกสารที่เกี่ยวข้องกับข้อกล่าวหาให้ครบถ้วน

เมื่อรวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับข้อกล่าวหาแล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนประชุมพิจารณาว่ามีมติว่าพยานหลักฐานดังกล่าวมีน้ำหนักพอสนับสนุนข้อกล่าวหาหรือไม่ ถ้าคะแนนเสียงไม่เกินกึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด ถือว่าพยานหลักฐาน ไม่มีน้ำหนักพอสนับสนุนข้อกล่าวหา ให้ยุติการสอบสวนแล้วทำรายงานการสอบสวนเสนอผู้อำนวยการต่อไป

ถ้าคะแนนเสียงเกินกึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด ถือว่าพยานหลักฐานมีน้ำหนักพอสนับสนุนข้อกล่าวหา ให้แจ้งพยานหลักฐานให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบว่าพยานบุคคลให้ถ้อยคำโดยสรุปว่าอย่างไร มีพยานเอกสารอะไรบ้าง ที่สนับสนุนว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๑๓ หลังจากได้รับแจ้งพยานหลักฐานสนับสนุนข้อกล่าวหา ตามข้อ ๑๒ หรือก่อนการสอบสวนแล้วเสร็จ ผู้ถูกกล่าวหาสามารถให้ถ้อยคำหรือนำสืบแก้ข้อกล่าวหาหรืออ้างพยานหรือหลักฐานเข้าหักล้างข้อกล่าวหาได้

ข้อ ๑๔ เมื่อคณะกรรมการสอบสวนรวบรวมพยานหลักฐานเกี่ยวกับข้อกล่าวหาทั้งหมด ทั้งของฝ่ายกล่าวหาและของฝ่ายผู้ถูกกล่าวหาแล้ว ให้ประชุมพิจารณาหลักฐานทั้งหมดว่าข้อเท็จจริงจากพยานหลักฐานเป็นอย่างไร ผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยหรือไม่ แล้วดำเนินการลงมติ ถ้ามีมติด้วยเสียงเกินกึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด ให้ปฏิบัติดังนี้

(๑) ถ้าผู้ถูกกล่าวหา ไม่ได้กระทำผิดวินัย ให้เสนอยุติเรื่อง

(๒) ถ้ากระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรง ให้เสนอระดับโทษภาคทัณฑ์ หรืองดบำเหน็จความชอบ หรือตัดเงินเดือน ต่อผู้อำนวยการเพื่อพิจารณาตามควรแก่กรณี

(๓) ถ้าผู้ถูกกล่าวหา กระทำผิดวินัยร้ายแรง ให้เสนอระดับโทษปลดออก

(๔) ถ้าผู้ถูกกล่าวหา มิได้กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง แต่มีมลทินมัวหมองในกรณีที่ถูกสอบสวน หากให้ปฏิบัติงานต่อไปอาจทำให้เกิดความเสียหายแก่โรงเรียน ให้เสนอต่อผู้อำนวยการสั่งผู้ถูกกล่าวหาให้ออกจากงาน

ในการลงมติกรณี que สอดสวนตามข้อนี้ กรรมการเสียงข้างน้อยอาจแสดงความเห็นเป็นลายลักษณ์อักษรให้ปรากฏไว้ในสำนวนการสอบสวนด้วยก็ได้

ข้อ ๑๕ เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้ประชุมพิจารณาและมีมติแล้ว ให้ทำรายงานการสอบสวนต่อผู้อำนวยการเพื่อพิจารณาสั่งการต่อไป

ในรายงานการสอบสวนให้มีสาระสำคัญ ดังนี้

(๑) บันทึกหลักฐานการรับทราบคำสั่งแต่งตั้งกรรมการสอบสวนของประธานกรรมการ

(๒) บันทึกหลักฐานการรับทราบคำสั่งแต่งตั้งกรรมการสอบสวนของผู้ถูกกล่าวหา

(๓) บันทึกแจ้งข้อกล่าวหาของคณะกรรมการสอบสวนแจ้งผู้ถูกกล่าวหา

(๔) บันทึกหลักฐานการประชุมคณะกรรมการสอบสวน

(๕) บัญชีสรุปเอกสาร

(๖) บันทึกถ้อยคำของผู้ถูกกล่าวหา ผู้กล่าวหา พยานบุคคล

(๗) บันทึกขอขยายเวลาการสอบสวน การอนุญาตให้ขยายเวลาการสอบสวน(ถ้ามี)

(๘) รายงานการสอบสวน

ข้อ ๑๖ เมื่อผู้อำนวยการได้รับรายงานการสอบสวนแล้วพิจารณาเห็นว่าควรสอบสวนเพิ่มเติม ให้กำหนดประเด็นการสอบสวนให้กับคณะกรรมการสอบสวนซึ่งอาจเป็นคณะกรรมการสอบสวนชุดเดิม หรืออาจเป็นคณะกรรมการสอบสวนที่แต่งตั้งขึ้นใหม่ก็ได้

เวลาของการสอบสวนเพิ่มเติม ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน ๔๕ วัน นับแต่วันที่ประธานกรรมการได้รับทราบการสอบสวนเพิ่มเติม

หากประเด็นการสอบสวนเพิ่มเติมเป็นประเด็นใหม่ ให้คณะกรรมการสอบสวนแจ้งเป็นข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบเพื่อชี้แจงข้อกล่าวหา และดำเนินการสอบสวนตามวิธีการที่ได้กำหนดในระเบียบนี้

ข้อ ๑๗ การพิจารณาวินิจฉัยว่าผู้ถูกกล่าวหาจะมีความผิดวินัยหรือไม่ประการใด ให้อยู่ในดุลยพินิจของผู้มีอำนาจลงโทษตามที่ระบุในข้อบังคับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์

ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลพ.ศ. ๒๕๔๓ หากการวินิจฉัยต่างไปจากความเห็นของ
คณะกรรมการสอบสวนต้องบันทึกให้ปรากฏเป็นหลักฐานแนบท้ายสำนวนการสอบสวนด้วย

ข้อ ๑๘ ให้ผู้อำนวยการรักษาการให้เป็นไปตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๘ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๔

โกศล เพ็ชรสุวรรณ

(นายโกศล เพ็ชรสุวรรณ)

ประธานอนุกรรมการบริหารงานบุคคล

สำเนาถูกต้อง

บรรจบ วงศ์โกมลเชษฐ์
(นายบรรจบ วงศ์โกมลเชษฐ์)
หัวหน้าฝ่ายอำนาจการ
โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์

ระเบียบโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์
ว่าด้วยการสั่งพักงานและเงินเดือนของผู้ถูกสั่งพักงาน

พ.ศ. ๒๕๕๔

ระเบียบ

มวส. ๘ /๒๕๕๔

โดยที่เป็นการสมควรให้มี ระเบียบว่าด้วยการสั่งพักงานและเงินเดือนของผู้ถูกสั่งพักงานอาศัยอำนาจตามความใน ข้อ ๔๕ วรรคสอง ของข้อบังคับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ ว่าด้วยการบริหารงานบุคคล พ.ศ. ๒๕๕๓ คณะอนุกรรมการบริหารงานบุคคล ในการประชุมครั้งที่ ๓ / ๓ / ๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๘ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๔ จึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ ว่าด้วยการสั่งพักงานและเงินเดือนของผู้ถูกสั่งพักงาน พ.ศ. ๒๕๕๔” เรียกโดยย่อว่า “ระเบียบ มวส. ๘ /๒๕๕๔”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๘ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๔ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“โรงเรียน” หมายความว่า โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์

“ผู้อำนวยการ” หมายความว่า ผู้อำนวยการโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์

“เจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งปฏิบัติงานโดยได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างจากงบประมาณของโรงเรียน

ข้อ ๔ การสั่งให้เจ้าหน้าที่พักงานเพื่อรอผลการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง และการดำเนินการให้เป็นไปตามผลการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ได้กำหนดไว้ในระเบียบนี้

ข้อ ๕ เมื่อเจ้าหน้าที่ผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกตั้งกรรมการสอบสวนหรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา เว้นแต่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ ผู้อำนวยการจะสั่งพักงานได้ก็ต่อเมื่อมีเหตุอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) กรณีที่เจ้าหน้าที่ผู้ยื่นอุทธรณ์ตั้งกรรมการสอบสวนหรืออุทธรณ์ฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญานั้น เป็นเรื่องเกี่ยวกับการทุจริตต่อหน้าที่หรือเกี่ยวกับความประพฤติหรือพฤติกรรมอันไม่น่าไว้วางใจและผู้อำนวยการพิจารณาเห็นว่าถ้าให้เจ้าหน้าที่ผู้นั้นยังคงอยู่ในตำแหน่งหน้าที่ อาจทำให้เกิดความเสียหายต่อโรงเรียนได้

(๒) มีพฤติการณ์ที่แสดงให้เห็นว่า ถ้าให้เจ้าหน้าที่ผู้นั้นยังคงอยู่ในตำแหน่งหน้าที่จะเป็นอุปสรรคต่อการสอบสวนหรือการพิจารณาหรือจะก่อให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยขึ้น

(๓) เจ้าหน้าที่ผู้นั้นอยู่ในระหว่างถูกคุมขังหรือต้องจำคุกโดยคำพิพากษาและถูกคุมขังหรือต้องจำคุกมาเป็นเวลาติดต่อกันเกินกว่าสิบห้าวัน

ข้อ ๖ ภายใต้ข้อบังคับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ว่าด้วยการบริหารงานบุคคล พ.ศ. ๒๕๔๓ หมวด ๗ ข้อ ๔๕ เรื่องวินัยและการรักษาวินัย การสั่งพักงานให้พักตลอดเวลาที่สอบสวน

ข้อ ๗ ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ผู้ใดถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกตั้งกรรมการสอบสวนหลายสำนวน หรืออุทธรณ์ฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาหลายคดี เว้นแต่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ ถ้าจะสั่งพักงานให้สั่งพักทุกสำนวนและทุกคดี

ในกรณีที่ได้สั่งพักงานในสำนวนใดหรือในคดีใดไว้แล้ว ภายหลังปรากฏว่าผู้ถูกสั่งพักงานนั้นมิกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง จนถูกตั้งกรรมการสอบสวนในสำนวนอื่น หรืออุทธรณ์ฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาในคดีอื่นเพิ่มขึ้นอีก เว้นแต่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ ก็ให้สั่งพักงานในสำนวนหรือคดีที่เพิ่มขึ้นนั้นด้วย

ข้อ ๘ การสั่งพักงาน ห้ามมิให้สั่งพักงานย้อนหลังไปก่อนวันออกคำสั่ง เว้นแต่กรณีต่อไปนี้

(๑) ผู้ซึ่งจะถูกพักงานอยู่ในระหว่างถูกคุมขังหรือต้องจำคุกโดยคำพิพากษา การสั่งพักงานในเรื่องนั้น ให้สั่งพักย้อนหลังไปถึงวันที่ถูกคุมขังหรือต้องจำคุกได้

(๒) ในกรณีที่ได้มีการสั่งพักงานไว้แล้ว ถ้าจะต้องสั่งใหม่เพราะคำสั่งเดิมไม่ถูกต้อง ให้สั่งตั้งแต่วันที่สั่งพักงานตามคำสั่งเดิมหรือตามวันที่ควรต้องพักงานในขณะที่ยังออกคำสั่งเดิม

ข้อ ๕ คำสั่งพนักงานให้เป็นหนังสือ ระบุชื่อผู้ถูกสั่งพนักงาน พร้อมทั้งกรณีและเหตุที่สั่งพักด้วย

เมื่อได้มีคำสั่งให้เจ้าหน้าที่ผู้ใดพักงานแล้ว ให้แจ้งคำสั่งให้ผู้นั้นรับทราบ พร้อมทั้งส่งสำเนาคำสั่งนั้นให้โดยพลัน แต่ถ้าไม่อาจแจ้งให้ทราบได้ ให้ปิดสำเนาคำสั่งนั้นไว้ ณ ที่ทำการของเจ้าหน้าที่ผู้นั้นและแจ้งเป็นหนังสือพร้อมทั้งส่งคำสั่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ ณ ที่อยู่ของผู้นั้นซึ่งปรากฏเป็นหลักฐานที่งานฝ่ายทะเบียนประมวลผลของโรงเรียนด้วย และให้ถือว่าได้แจ้งคำสั่งให้เจ้าหน้าที่ผู้นั้นได้ทราบแล้ว

ข้อ ๑๐ เมื่อได้สั่งให้เจ้าหน้าที่ผู้ใดพักงานเพื่อรอฟังผลการสอบสวน ถ้าภายหลังปรากฏผลการสอบสวนเป็นประการใด ให้ดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่ปรากฏว่าเจ้าหน้าที่ผู้นั้น กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้สั่งลงโทษตาม ข้อ ๔๖ วรรคแรก แห่งข้อบังคับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ ว่าด้วยการบริหารงานบุคคล พ.ศ. ๒๕๔๓

(๒) ในกรณีที่ปรากฏว่าเจ้าหน้าที่ผู้นั้น ไม่ได้กระทำผิดวินัย ให้สั่งให้เจ้าหน้าที่ผู้นั้นกลับเข้าทำงาน ในตำแหน่งเดิมหรือตำแหน่งอื่น ในระดับเดียวกัน ที่ต้องใช้คุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งที่ผู้นั้นมีอยู่

(๓) ในกรณีที่ปรากฏว่าเจ้าหน้าที่ผู้นั้น กระทำผิดวินัยที่ยังไม่ถึงขั้นร้ายแรงที่จะลงโทษในระดับโทษปลดออกให้สั่งให้เจ้าหน้าที่ผู้นั้นกลับเข้าทำงานในตำแหน่งเดิมหรือตำแหน่งอื่นในระดับเดียวกันที่ต้องใช้คุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งที่ผู้นั้นมีอยู่ และสั่งลงโทษตามข้อ ๔๖ วรรคแรก แห่งข้อบังคับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ ว่าด้วยการบริหารงานบุคคล พ.ศ. ๒๕๔๓

ข้อ ๑๑ เจ้าหน้าที่ผู้ใดถูกสั่งพักงาน ให้งดเบิกจ่ายเงินเดือนสำหรับเจ้าหน้าที่ผู้นั้นตั้งแต่วันที่ถูกพักงานเป็นต้นไป

ข้อ ๑๒ เงินเดือนระหว่างพักงานนั้น เมื่อการสอบสวนหรือการพิจารณาดีทางศาลหรือเจ้าพนักงานสอบสวนตามกฎหมายสิ้นสุดลง

(๑) ถ้าปรากฏว่าเจ้าหน้าที่ผู้ถูกสั่งพนักงานมิได้กระทำความผิด ให้จ่ายเต็มจำนวน

(๒) ถ้าปรากฏว่าเจ้าหน้าที่ผู้ถูกสั่งพักงานกระทำความผิด และถูกสั่ง ลงโทษใน ระดับโทษต่ำกว่าปลดออกให้จ่ายครึ่งหนึ่งของเงินเดือนที่ได้รับก่อนวันถูก สั่งพักงาน

(๓) ถ้าปรากฏว่าเจ้าหน้าที่ผู้ถูกสั่งพักงานกระทำความผิดและถูกสั่งลงโทษใน ระดับโทษปลดออก ห้ามมิให้จ่ายเงินเดือน

ข้อ ๑๓ ถ้าเจ้าหน้าที่ผู้ใดตายเสียก่อนการสอบสวนหรือการพิจารณาคดีสิ้นสุด ให้ผู้อำนวยการวินิจฉัยตามสำนวนการสอบสวนหรือหลักฐานที่ปรากฏว่า จะจ่ายเงินเดือน ระหว่างถูกพักงานหรือไม่แก่ทายาทโดยธรรม โดยอนุโลมตามข้อ ๑๒

ข้อ ๑๔ ให้ผู้อำนวยการรักษาการให้เป็นไปตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๘ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๔

โกศล เพ็ชรสุวรรณ
(นายโกศล เพ็ชรสุวรรณ)
ประธานอนุกรรมการบริหารงานบุคคล

สำเนาถูกต้อง
บรรจบ วงศ์โกมลเชษฐ์
(นายบรรจบ วงศ์โกมลเชษฐ์)
หัวหน้าฝ่ายอำนาจการ
โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์